

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning.

På den 46. internationale arbejdskonference i Geneve i 1962 vedtoges den som bilag aftrykte konvention nr. 118 om ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social tryghed.

Den indbyrdes ligestilling, som er formålet med konventionen, må ses som en naturlig følge af hele det komplekse af sociale lovgivnings- og tryghedsforanstaltninger, der er opbygget inden for den internationale arbejdsorganisations medlemsstater, og som til en vis grad har fået sin udformning bestemt af de konventioner og henstillinger, som er vedtaget af arbejdsorganisationen. En sådan ligestilling er også kommet til at fremstå som en konsekvent udvikling af det øgede mellemfolkelige samarbejde, som har fundet sted især efter den anden verdenskrig, og som specielt for arbejdskraftens vedkommende har skabt et internationalt marked.

Konvention nr. 118 bestemmer i god overensstemmelse med disse synspunkter, at ethvert medlem, for hvem den er i kraft, inden for sit territorium skal garantere statsborgere fra ethvert andet medlemsland, der har ratificeret den, ligestilling for loven med dets egne statsborgere vedrørende enhver gren af social tryghed, for hvilken det har accepteret konventionens forpligtelser. Et lands ratifikation kan gælde for en eller flere af de følgende grene af social tryghed:

- a) lægebehandling,
- b) ydelser i anledning af sygdom,
- c) moderskabsydelse,
- d) invaliditetsydelse,
- e) ydelser ved alderdom,
- f) ydelser til efterladte,
- g) ydelser ved tilskadekomst under arbejdet,
- h) arbejdsløshedsunderstøttelse og
- i) familieydelse.

En stat, der har ratificeret for så vidt angår nogle af disse områder, kan senere påtage sig konventionens forpligtelser med hensyn til andre områder.

Med hensyn til ligestillingen anerkender konventionen, at der kan stilles krav om en vis tids bosættelse i vedkommende land som betingelse for ligestilling, når der er tale om ydelser, der gives uden at være betinget af direkte bidrag fra arbejdsgivere eller arbejdere eller af en vis tids beskæftigelse.

Som antydnet ovenfor giver konventionen, jfr. dennes art. 2, stk. 1, adgang til at begrænse ratifikationen til enkelte af de nævnte områder.

Konventionen skal træde i kraft 1 år efter det tidspunkt, da to medlemsstaters ratifikation er blevet indregistreret af det internationale arbejdsbureau, hvilket skete den 25. april 1963. Derefter træder konventionen i kraft for enhver medlemsstat 1 år efter, at dens ratifikation er blevet indregistreret.

Med hensyn til konventionens enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

- a) Lægebehandling;
- b) Ydelser i anledning af sygdom.

For disse ydelser stilles der efter dansk lovgivning ikke krav om statsborgerret, og Danmark opfylder således inden for de nævnte grene af den sociale tryghed konventionens betingelser med hensyn til ratifikation.

- c) Moderskabsydelse.

Bortset fra ydelserne i henhold til sygeforsikringsloven findes der ikke efter dansk lovgivning nogen generel moderskabsydelse. Under henvisning hertil samt til, at der for tiden finder overvejelser sted om ændring af lovgivningen på dette område, findes det betænkeligt at ratificere konventionens bestemmelser herom.

- d) Invaliditetsydelse;
- e) Ydelser ved alderdom; og
- f) Ydelser til efterladte.

Inden for disse områder af den sociale tryghed eksisterer der dybtgående forskelle i reglerne landene imellem. I nogle lande ydes pensioner under hensyn til pågældendes forsikrings- og beskæftigelsesperioder, uanset nationalt tilhørsforhold; i andre lande, herunder i Danmark, stilles der krav om statsborgerskab, men der tages ikke hensyn til forsikring eller beskæftigelse.

En samordning af pensionssystemerne ville her i Danmark kræve lovændringer, der kun bør gennemføres efter nøje overvejelser af, hvilke principper dansk lovgivning på dette område i fremtiden bør følge i forhold til udlandet.

- g) Ydelser ved tilskadekomst under arbejde.

På dette område er der efter dansk ret gennemført fuld ligestilling mellem ind- og udlændinge,